

РЕШЕНИЕ

№ 3101

гр. София, 10.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 16.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **9583** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване/КСО/, във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано по жалба на Д. А. Д., с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] ет.07,ап.111, срещу Решение № 2153-21-174/09.09.2023г. на директора на ТП на НОИ – София – град, с което е оставена без уважение жалбата му срещу Разпореждане № [ЕГН]/3/05.06.2023 г. на длъжностно лице по ПО при ТП на НОИ София-град.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно. Моли се решението да бъде отменено, като преписката бъде върната на административния орган със задължителни указания. В съдебно заседание и в представени по делото писмени бележки жалбоподателят поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът - Директорът на ТП на НОИ – София – град – в съдебно заседание и в представени по делото писмени бележки чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. В представените по делото писмени бележки е поискано присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заявление вх. № 2113-21-8507 от 28.10.2021 г. жалбоподателя е поискал да му бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, като е посочил, че има

положен стаж в Полша. Към заявлението е приложил изискуемите документи по чл. 2 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж /НПОС/, необходими за преценка на правото му на пенсия и за определяне на нейния размер -Осигурителна книжка № [ЕГН]/08.10.2009 г.; Трудова книжка № 214/07.12.1978 г. издадена от НИИСО; Трудова книжка № 31/15.01.1999 г., издадена от ВМРО; Трудова книжка №31 продължение /26.05.2014 г., издадена от „Аватар“ ООД; Трудова книжка № продължение/01.06.2018 г., издадена от „Виктория Туристик“ АД; обр. УП-3 № 5/28.01.2011 г., издаден от 7 СОУ “Св. Седмочисленици“; обр. УП-30 от 16.04.1991 г., издаден от Полувисш институт по МЕ; обр.УП-30 № 100/02.01.1989 г. издаден от МКНП; обр.УП-30 №32/25.07.1991 г. издаден от ТУ-София и обр.УП-30 № 052/13.07.2000 г. издаден от Кооперация „Каса Македония“.

С предходно Заявление вх. № 2213-21-351/21.10.2021 г. Д. Д. е заявил, че желае стажът му положен в Полша да бъде потвърден и да му бъде отпусната пенсия от компетентната институция на Полша, както, и че към момента не кандидатства за отпускане на пенсия от България.

След преглед на представените документи и извършена справка в регистъра на осигурените лица/РОЛ/ на жалбоподателя е зачетен осигурителен стаж положен в Република България от трета категория труд с продължителност 30 години, 09 месеца и 00 дни.

С Разпореждане № [ЕГН] от 11.03.2022 г. на жалбоподателя е отпусната лична пенсия за ОСВ от 11.03.2022 г. по чл. 68 ал. 4 от КСО при навършена възраст 66 години и 10 месеца.

След проведена кореспонденция с компетентната институция на Полша, чрез Системата за електронен обмен на социално осигурителна информация в ТП на НОИ София-град е постъпил СЕД Р5000 /„Осигурителни периоди/периоди на пребиваване“/.

С формуляра за жалбоподателя са потвърдени 07 години и 01 дни трудов/осигурителен стаж/ за периода от 01.10.1973 г. до 30.09.1978г. и за периода от 01.08.1987 г. до 31.07.1989 г.

В пенсионното производство е установено, че Д. Д. има общ осигурителен стаж по законодателството на Република България и Полша 37 г. 09 м. 01 дни при навършена възраст 66 години и 10 месеца. Констатирано е също, че към дата на подаване на заявлението за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст лицето има навършена възраст 66 години 05 месеца и 17 дни, но не отговаря на условието на чл. 68 ал.1-2 от КСО и няма право на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, тъй като няма 39 години осигурителен стаж към момента на подаване на заявлението през 2021 г. От ПО е констатирано също, че лицето няма право и на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по условията на чл. 68, ал. 3 от КСО, тъй като не отговаря на изискванията за навършена възраст 66 години 08 месеца през 2021г.

На 28.04.2023 г. Д. Д. е подал Възражение с вх. № 1012-21-457, в което е изразил несъгласие с посочения му в уведомителното писмо зачетен от длъжностното лице по ПО осигурителен стаж положен на територията на Република България, като претендира периода от 01.10.1990 г. до 01.07.1991 г.

Във връзка с постъпилото възражение до лицето е изпратено Писмо изх. № 1012-21-457 от 12.05.2023 г., с което е уведомено, че има разминаване в зачитането на стажа за времето 01.10.1990 г. до 01.07.1991 г. от ПО, спрямо неговите изчисления, представени с възражението и му е посочено изчерпателно, как е взет предвид и

изчислен спорният период, при обработка на пенсионната му преписка, като и че след повторно преизчисление, във връзка с неговото възражение се установява, че продължителността на осигурителния му стаж е определена правилно. Видно от обратна разписка, писмото е получено на 02.06.2023 г. с пълномощно № 00138364 от С. К. Д..

В хода на пенсионното производство ПО е отправил искане до контролните органи на НОИ за извършване на проверка по разходите на държавно обществено осигуряване за потвърждаване внесени ли са от лицето осигурителни вноски за недостигащ осигурителен стаж по чл. 9а. ал. 2 от КСО. Видно от резултатите от проверката, обективирани в Констативен протокол № КВ-5-21-01358414/26.05.2023г., осигурителните вноски за недостигащия стаж не са внесени и не е представено Удостоверение образец УП-16 в нормативно определения срок, съгласно чл. 45а, ал. 6 от НПОС.

Към 01.06.2023 г. дата на която в Дирекция „Пенсии” е получен Констативен протокол № КВ-5-21-01358414/26.05.2023 г., като от ПО е установено, че жалбоподателя отговаря на условията на чл. 68 ал. 3 от КСО. С Разпореждане № [ЕГН]/3 от 05.06.2023 г. на длъжностно лице по ПО на лицето е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст от 11.03.2022 г. пожизнено по чл. 68, ал.3 от КСО.

Разпореждането е оспорено по административен ред, като е потвърдено с Решение № 2153-21-174/09.09.2023г. на директора на ТП на НОИ – София – град.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в на 14-дневния преклузивен срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, във връзка с чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и същата е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – директор на ТП на НОИ – София град, съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б."а" от КСО и в предвидената от закона форма, установена в чл. 117, ал. 3 от КСО. Процесното разпореждане също е издадено от компетентен орган, видно от приложената по делото Заповед № 1015-21-247/04.12.2018 г. на директора на ТП на НОИ София-град /лист 233 от делото/.

Решението на директора на ТП на НОИ София-град съдържа фактическите и правните основания, послужили за издаването му. Не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, поради което съдът приема, че не са налице пороци, водещи до нищожност на оспорения акт.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 68, ал. 1 от КСО, право на пенсия за осигурителен стаж и възраст се придобива при навършване на възраст 60 години и 10 месеца от жените и 63 години и 10 месеца от мъжете и осигурителен стаж 35 години и 2 месеца за жените и 38 години и 2 месеца за мъжете. От 31 декември 2016 г. възрастта се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година, както следва:

1. до 31 декември 2029 г. възрастта за жените се увеличава с по 2 месеца за всяка календарна година, а от 1 януари 2030 г. - с по 3 месеца за всяка календарна година до достигане на 65-годишна възраст;

2. до 31 декември 2017 г. възрастта за мъжете се увеличава с 2 месеца, а от 1 януари 2018 г. - с по 1 месец за всяка календарна година до достигане на 65-годишна възраст. Според чл. 68, ал. 2 от КСО, от 31 декември 2016 г. осигурителният стаж по ал. 1 се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година с по 2 месеца до достигане на осигурителен стаж 37 години за жените и 40 години за мъжете.

Правото на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст се придобива при кумулативното наличие на две предпоставки:

-навършена възраст за съответната календарна година;

-наличие на изискуемия осигурителен стаж за съответната календарна година.

В хода на пенсионното производство е установено, че към момента на подаване на заявлението за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст – 28.10.2021 г. жалбоподателят не е отговарял на изискванията на чл. 68, ал. 1 и ал. 2 от КСО за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, тъй като жалбоподателят е отговарял на условието да има навършена възраст 64 години и 4 месеца, но същият не е имал изискуемия осигурителен стаж от 39 години.

Съгласно чл. 68, ал. 3 от КСО, в случай че лицата нямат право на пенсия по ал. 1 и 2, до 31 декември 2016 г. те придобиват право на пенсия при навършване на възраст 65 години и 10 месеца за жените и мъжете и най-малко 15 години действителен осигурителен стаж. От 31 декември 2016 г. възрастта се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година с по 2 месеца до достигане на 67-годишна възраст.

В хода на пенсионното производство е установено, че жалбоподателят отговаря на условията на чл. 68, ал. 3 от КСО, като е навършил изискуемата възраст от 66 години и 8 месеца и е имал изискуемия осигурителен стаж от 15 години, поради което му е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, считано от 11.03.2022 г. пожизнено.

Неоснователни са направените в жалбата възражения, че неправилно е определен осигурителният стаж на жалбоподателя за периода от 01.10.1990 г. до 01.07.1991 г. От пенсионния орган правилно е приложена нормата на чл. 38, ал. 11 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж /НПОС/, регламентираща хипотеза, при която ако през календарния месец лицето е било осигурено на различни основания, за осигурителен стаж се зачита не повече от един месец. С оглед обстоятелството, че в периода от 01.10.1990 г. до 01.07.1991 г. е налице дублиране на осигурителен стаж, правилно е зачетен осигурителен стаж само при един осигурител. Следва да се посочи и чл. 38, ал. 11 от НПОС, съдържащ забрана, ако през календарния месец лицето е било осигурено на различни основания, да се зачита повече от един месец. В административното производство е представен УП 30 с изх.№ ./16.04.1991 г. от „Полувисш институт по МЕ, където е вписан осигурителен стаж с продължителност 0 години, 6 месеца и 29 дни, като е зачетен такъв с календарна продължителност от 0 години, 5 месеца и 0 дни. Представен е и УП 30 с изх. № 32/25.07.1991 г. от Технически университет София, като в същия е вписан осигурителен стаж с продължителност 0 години, 6 месеца и 4 дни. Правилно за периода от 01.11.1990 г. до 31.03.1991 г. е взет предвид стаж само при един осигурител.

С оглед изложеното оспореното решение е правилно и законосъобразно, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

От процесуалния представител на ответника е поискано присъждането на юрисконсултско възнаграждение, но едва с представените по делото писмени бележки, след приключване на устните състезания, поради което такова не следва да

бъде присъждано.

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. А. Д., срещу Решение № 2153-21-174/09.09.2023г. на директора на ТП на НОИ – София – град, с което е оставена без уважение жалбата му срещу Разпореждане № [ЕГН]/3/05.06.2023 г. на длъжностно лице по ПО при ТП на НОИ София-град.

ОТХВЪРЛЯ искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: